

KI-notat nr.: 25/2013 - Bakgrunn for vedtak

Søker/sak:	Hurunda Kraft AS		
Fylke/kommune:	Sør-Trøndelag/Rennebu		
Ansvarlig:	Gry Berg	Sign.:	<i>Gry Berg</i>
Saksbehandler:	Kristin Haugen	Sign.:	<i>Kristin Haugen</i>
Dato:	22 NOV 2013		
Vår ref.:	NVE 201203166-9		

Søknad om tillatelse til regulering av Stor-Hurunda i Rennebu kommune i Sør-Trøndelag

Innhold

Sammendrag	1
Søknad	2
Høring og distriktsbehandling	5
NVEs vurdering	7
NVEs konklusjon	8
Forholdet til annet lovverk	8
Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven	9

Sammendrag

Dammen i Stor-Hurundsjøen er i svært dårlig forfatning og er planlagt rehabilitert. I den forbindelse søker Hurunda Kraft AS konsesjon til regulering av Stor-Hurundsjøen med 2 meter i vinterperioden og 60 centimeter om sommeren til fordel for eksisterende minikraftverk i Hurunda.

Vannstandsvariasjonen det søkes om tilsvarer fluktuasjonene som har vært i sjøen etter at dammen ble lekk. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag uttaler seg positivt til søknaden, men mener det må settes vilkår til minstevannføring nedstrøms dammen.

NVE mener at den omsøkte reguleringen av Stor-Hurunda etter rehabilitering av demningen vil gi omtrent samme forhold for vannføringen i Hurunda og vannstand i Stor-Hurunda som det som har vært siden dammen ble lekk. Unntaket er oppfyllingsperioden vår og høst. NVE mener at dette kan avbøtes ved at dammen kun skal fylles opp i perioder med tilstrekkelig tilsig til at bekken nedstrøms dammen ikke blir tørrlagt.

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Hurunda Kraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til regulering av Stor-Hurunda. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Søknad

NVE har mottatt følgende søknad fra Hurunda Kraft AS, datert 08.07.2013:

"Søknad om regulering av Stor-Hurundsjøen (SH).

Regulering:

- *I den grønne årstid: Ca. 60 cm ned.*
- *Vinterhalvåret: Ca. 2 m ned.*

Beliggenhet.

Stor Hurundsjøen ligger ca. 6 km øst for Voll i Rennebu kommune og er begynnelsen av bekken Hurunda som renner ut i Orkla ved Rennebu kirke. I kartbasen er den så liten at den kommer kategorien tjern. SH ligger 723 moh. og har et areal, når den er full på ca. 50 000 m². Området rundt SH er mot øst og sør svakt hellende. Grunnen er morene, myr og delvis sumpig vannområde. Terrenget i vest har god vegetasjon og skråner bratt ned til sjøen. I nedbørsfeltet til SH, ca. 1,4 km², ligger flere mindre vann/dammer.

Historikk.

Ingen av de som lever i dag kan huske hvordan Stor Hurundsjøen så ut før den ble oppdemt. Bygginga skjedde en gang mellom 1911 og før siste verdenskrig nådde Norge i 1940. Kanskje er 1938/39 det nærmeste en kan komme når det gjelder den utforminga dagens tilstand antyder. Inntaksdammen til Voll Electricitetsværk på kote 342 har 1937 som byggeår. En kan derfor anslå at reguleringa av SH ble gjort omtrent samtidig. Det var i forbindelse med bygginga og drift av Voll Electricitetsværk at demninga ble etablert. Kraftverket ble nedlagt og laget som sådant opphørte i slutten av 1950 tallet. Det er fortalt at damluka skulle åpnes og SH tappes ut. Alle i ettertid er glade for at demninga ble stående urørt. Stor Hurundsjøen er ei perle for området og slik ønsker vi at den fortsatt skal være.

Allmennhetens bruk av området.

Voll /Bakk sameie har sammen med Sameiet Skjerve/Meslo laga veg fram til midt på SH på østsida. Gjennom bom kan det kjøres videre til setergrenda Meslosetrene. På østsida er det blitt et friområde med et par benker/bord. Badeplass. Videre er det laga ei bru for å kunne fortsette langs stranda fram til en gapahuk/teltplass. Med unnatak av en del av vestsida er SH en fin sjø for å dra oter. Framkommeligheten er veldig god når dammen ikke er helt full. Det er sjelden at det tas "storfisk" i sjøen. Tidvis er området et bra molteterreng. I sommerhalvåret er det mange sauer som beiter i området. Noe jakt er det også om høsten. Helst hare, rype og delvis elg. Om vinteren er området nesten fri for skispor/ferdsel. Spor etter rein kan delvis forekomme. Vi er fullt klar over at allmennheten i første omgang vil kritisere at demninga får en renovering. Først og fremst for at demninga blir bar og naken og lagt på 30 —50 cm i høyden. Etter anbefaling fra NVE oppfordres det til å følge forskriftene. Her må det nødvendigvis bli en konflikt mellom forskrifter og det estetiske slik nåtida mener det bør være. Entreprenøren vil bestrebe seg på å grave opp tre for tre og flytte de til midlertidig lagringsplass før de settes på et egnet sted. I det siste er området i gode sommerdager mer og mer blitt et mål for folk som ønsker å bade og kose seg i sommerkveldene. Behovet for parkering av biler er til stede. Ved østre damfeste synes det å være morenemasse. Dersom noe av denne brukes i damfyllingen, kan det bli en brukbar biloppstillingsplass for en del kjøretøy. Alle skråninger og anleggsspor vil bli forsøkt isådd og gjort så naturlig som råd er. Summa

summarum vil vi derfor mene at allmennheten blir svært tilfreds med at SH blir bevart og får et kontrollert vannspeil.

Nåstatus

Demninga har stått i 80 —100 år. Det er i seg sjøl et bevis på at det arbeidet som da ble utført med datidas redskaper og kunnskap var godt handverk. Så langt vi kjenner til har det aldri vært utført vedlikehold. Men de siste åra har dammen blitt mer og mer åpen. Det har ført til at strandbredda har blitt bredere og bredere når det er forholdsvis lite nedbør. Videre er SH stor når det er nedbørstid. Sagt med andre ord: SH er sjølregulerende med store variasjoner opptil 2 m. Videre er det blitt større og større hull i demninga med fare for dyr og mennesker som ferdes på damkrona. Framkommeligheta har avtatt med åra. Mange har stilt spørsmålet om hva som kan skje når dammen bryter sammen.

Opprensk av faret

I noen hundre meter etter utløpet fra Lille Hurundsjøen renner bekken i delvis flatt lende. Vi ser at der har vært laga et far slik at vannet har samlet seg i dette løpet. Farete er nå delvis fullt av sand og stein. Vi er innstilt på å utbedre dette løpet med å åpne grøfta på nytt. Dette gjør vi for at vannet ikke kjøves bort, særlig ved barfrostperioder om høsten.

Vurdering/hva skal gjøres.

Sameiet og Hurunda Kraft har i flere år gått med planer om at noe burde gjøres med dammen. Det er Sameiet Voll/Bakk som eier grunnen der dammen står. De har sammen med Hurunda Kraft inngått en avtale om å sette demninga i stand og installere en form for regulering. Hurunda Kraft står for lukearr. Etter befaring av området er ei regulering på 1 m forsvarlig mht veinettet. Vi ser for oss ei nedtapping i den grønne årstida med ca. 0,6 m. Når det gjelder SH som magasin for Hurunda Kraft er tiltaket i seg sjøl knapt/ikke regningssvarende. Hurunda Kraft ser likevel for seg at tiltaket kan gi et positivt tilskudd på sikt. Men først og fremst er tiltaket begrunna i et engasjement for å opprettholde SH og sammen med Sameiet bevare «perla» SH. Påstående trær og kratt må delvis fjernes. Kjernen i dammen graves opp og erstattes med tettingsmasse = tettingsduk, for eksempel PVC 1,2 mm. Steinplastringa oppstrøms repareres og forsterkes. Nedstrøms fylles det på med masse slik at damkrona får ei bredde på om lag 3 m og gir et fribord på ca. 0,5 m i forhold til nåværende flomløp. Flomløpet beholdes men utvides til ca. 3,5 m lengde og høyde ca. 0,5 m. Når det gjelder det eksisterende lukearr = betongklumpen, håper vi at den er ok å bruke som vinterregulering. Dvs. å tette og åpne slik den gjorde da SH var magasin for det nedlagte verket. Hvor mye den er forvitra kan vi først se når vannet er borte. I tilfelle den ikke er rep. verdig, har vi løsningen i Munken som i alle tilfelle vil bli satt ned. Den må være der for sommerreguleringa sin del. Massen som trengs for å fylle demninga tilnærmet det forskriftene sier, vil bli tatt inne i sjøen så langt det er mulig. Ellers har vi et grustak nedstrøms i ca. 1 km avstand.

For å finne MUNKEN vinters tid og følge med på vannstanden, vil det være lurt å plassere en gapahuklignende bygning over den. Det vi nå ser for oss er tre /fire omkvern av lafta rundtømmer med torvtak. Størrelsen vi bli ca. 2,5 m i firkant. Når det gjelder beregninger av bruddvannføringer og konsekvenser av et ev. brudd samt flomløp, så mener vi at tallverdiene er små og vanskelig å bestemme. Usikkerheten rundt verdiene vil ikke gi noe reelt svar.

Nedbørsarealet til SH er ca. 1,4 km².

Isohydatlinje er 30.

Gir 42 l/s middelvrenning.

Flere større vann/sumper/ myrer i området.

Minstevannføringa blir som den er i dag. Eneste periode at den kan bli påverka fra det naturlige er når vi lukker 0,6 m nivået for å heve/fylle dammen til 723. Dette vi skje i okt./nov. - kanskje et par uker når det ellers som regel kommer høstnedbør i form av regn og sludd. Den naturlige minstevannføringa vil derfor aldri bli 0 da terrenget rundt vil være vått og tilsiget til den ca. 200m lange strekninga mellom SH og Lille Hurundsjøen være normalt. SH er en grunn sjø. Fare for ras og utgliding ved regulering er minimal. Fjell på vestsida der det er bratt. Vi mener at historikken rundt SH taler sterkt og anbefaler at den legges til grunn for formålet med tiltaket.

Konklusjon.

Dette er det vi søker om:

Vi setter kote 723 som høyeste reguleringsnivå = full dam = flomløpet.

Sommerreguleringsnivå: Ca. 60 cm lægre = kote 722,4

Vinterregulering mens snø og is ligger. Kotenivå ca. 721.

Vi tenker slik og kommer til å justere etter årlig nedbør og temperatur.

SH er full når isen går vekk. Etter at vårflommen er slutt senkes nivået til 722,4 og står der til høstnedbøren setter inn. Da heves nivået til 723 igjen og SH fryser til.

Rundt årsskiftet åpnes for avrenning til 721 nivå (bunnivå).

Når vårsmeltinga kommer til dalnivå stenges Munken og SH fylles opp med smeltevannet fra overforliggende terreng."

Om søker

Søker er sameiet Voll/Bakk og Hurunda Kraft AS. Sameiet Voll/Bakk er grunneier ved Hurundsjøen og området rundt. Hurunda Kraft AS driver Hurunda kraftverk som ligger lenger ned i vassdraget.

Beskrivelse av området

Hurund-sjøene ligger i østre gren av Hurunda i Rennebu kommune. Hurunda renner ut i Orkla i dalbunnen i vest. Mot øst grenser vassdraget mot Gaulavassdraget. Dammen i Stor-Hurunda har eksistert i en årrekke, og har antagelig vært benyttet i forbindelse med mølle-, sagverk- og kraftverksdrift i vassdraget nedstrøms. Dagens tilstand på dammen gjør at den virker som et fordøyningsmagasin fordi den holder igjen vann i perioder med stor vannføring, men har så store lekkasjer at den tømmes i perioder med lite tilsig. Det går privat vei/setervei fra bygda og opp til Stor-Hurunda og videre inn til Meslosetrene. Området brukes som rekreasjonsområde for lokalbefolkningen i barmarksesongen. Ca. 100 meter nedenfor dammen krysser utløpsbekken under veien før den renner ut i Lille Hurunda omtrent 200 meter nedstrøms Stor-Hurunda. Ved veien har bekken fra Stor-Hurunda fått en del tilsig fra myrområdet som ligger vest for Stor-Hurunda.

Teknisk plan

Dammen har fått konsekvensklasse 0 i vedtak fra NVE 25.05.2011. Ny dam har deretter vært til behandling som byggesak i kommunen.

Det søkes om en regulering ned fra høyeste regulerte vannstand (HRV) på kote 723 med 60 centimeter om sommeren og 2 meter om vinteren. Dette tilsvarer en laveste regulert vannstand (LRV) på 722,4 om sommeren og 721,0 om vinteren. Det er ikke angitt nøyaktig tidsrom for reguleringshøydene, men normalt fastsettes sommerperioden fra og med mai til og med oktober og vinterperioden fra og med november til og med april. Reguleringen er planlagt gjennomført ved å åpne dammen sommer og vinter for deretter å stenge den før vår- og høstflom.

Forholdet til offentlige planer

Tiltaket påvirker ikke områder som er vernet eller andre viktige områder for allmenne interesser. Rennebu kommune har gitt dispensasjon fra gjeldende arealplan for tiltaket, da det ligger i LNF-område.

Høring og distriktsbehandling

NVE har vært på befaring i området. Inngrepene er av svært begrenset karakter i forhold til dagens tilstand og NVE ser på søknaden som en formalisering av dagens faktiske vannføringsregime slik at dette kan fortsette også etter at dammen er rehabilitert. Søknaden er derfor sendt på begrenset høring til Rennebu kommune, Sør-Trøndelag fylkeskommune og Fylkesmannen i Sør-Trøndelag. Kun Fylkesmannen har uttalt seg i saken i brev av 24.09.2013:

"Fylkesmannen tilrår at det innvilges tillatelse til regulering av Stor-Hurundsjøen i Rennebu kommune.

(...)

Sentrale miljøbestemmelser og retningslinjer

Naturmangfoldloven (nml) (kgl. res. 19.06.2009) setter nye og strengere krav til beslutninger som berører naturmangfoldet. Det er nedfelt allmenne bestemmelser om bærekraftig bruk i loven, blant annet at;

- 1. Enhver skal opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet (§ 6).*
- 2. Prinsippene (§ 8-12) skal legges til grunn i vedtak fra offentlig myndighet (§ 7).*
- 3. Beslutninger skal så langt det er rimelig, bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon (§ 8).*
- 4. Føre-var prinsippet (§ 9).*
- 5. Beslutningen skal vise økosystemtilnærming og samlet belastning (§ 10).*
- 6. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver (§ 11).*
- 7. Det skal benyttes miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder (§ 12).*

Vannressursloven (kgl. res. 24.11.2000) med vannforskriften (kgl. res. 15.12.2006) skal gi rammer for fastsettelse av miljømål som skal sikre en mest mulig helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk av alle vannforekomster. Forskriften skal sikre at det utarbeides og vedtas regionale forvaltningsplaner med tilhørende tiltaksprogrammer med sikte på å oppfylle miljømålene, og sørge for at det fremskaffes nødvendig kunnskapsgrunnlag for dette arbeidet. Vannforskriftens § 4 sier at "tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse og forbedres med sikte på at vannforekomsten skal ha minst godt økologisk potensial" osv. Når

det gjelder nye inngrep (§ 12) skal "samfunnsnyttene av de nye inngrepene eller aktivitetene være større enn tapet av miljøkvalitet" osv. I vannressursloven er det blant annet hjemlet at påvirkninger (tiltakshaver) er ansvarlig for undersøkelser og tiltak for å oppnå god økologisk tilstand i en vannforekomst som påvirkes av aktiviteten. Fylkesmannen minner om at endelig vedtak skal vurderes mot bestemmelsene i naturmangfoldloven og vannforskriften, og at vurderingene skal framgå av vedtaksteksten.

Miljøtilstand

Planene berører ikke inngrepsfri natur (INON-områder) eller verneområder. Eksisterende grusvei gjør at området er mye brukt til rekreasjon, spesielt i sommerhalvåret. Vannet opplyses om å ha en småfallen bestand av ørret, og noe sportsfiske foregår. Dagens vannstand er styrt av nedbør og den dårlige demningen og opplyses om å variere med inntil 2 meter. Et mer forutsigbart vannkjøringsregime vil dermed være fordelaktig for ferdsel og sportsfiske. Det er ikke opplyst om eventuelle negative konsekvenser for fisk eller ferskvannsorganismer.

Arter og naturtyper

Tiltaket berører ikke kjente forekomster av viktige naturtyper eller truede arter.

Vannbruk

Fra eksisterende vannstand på kote 723 skal Stor-Hurundsjøen etter planen senkes inntil 0,6 meter i sommerhalvåret, til kote 722,4. På høsten fylles magasinet opp til kote 723, for deretter å slippes til kote 721 etter behov utover vinteren. I vårløsninga heves vannstanden igjen til sommernivå på kote 722,4. Middel avrenning er estimert til 42 l/s, og det er planlagt minstevannføring. Unntaket er når dammen skal fylles til kote 723 på høst og vår. Da får den ca. 200 meter lange bekkestrekninga mellom Stor-Hurundsjøen og Litl-Hurundsjøen ikke tilført vann gjennom demningen. Dette tar i følge søknaden et par uker, men tilsig fra restfelt 80 meter nedstrøms demninga vil sørge for at resterende vannstreng ned til Litl-Hurundsjøen ikke blir null.

Konklusjon

Tiltaket innebærer innføring av et vannføringsregime i Stor-Hurundsjøen etter at eksisterende demning har blitt oppgradert. Slik det er i dag varierer vannstanden mye på grunn av den ødelagte demningen, og Fylkesmannen vurderer det slik at tiltaket ikke vil innebære større negativ påvirkning på naturmiljøet enn dagens tilstand. Det er ikke registrert viktige naturtyper eller rødlistearter i området. Men selv om dette kan finnes i tiltaksområdet, anses tiltaket likevel ikke som veldig negativt. Kunnskapsgrunnlaget (§ 8 i naturmangfoldloven) anses som tilstrekkelig som beslutningsgrunnlag. § 9-12 i naturmangfoldloven er således ikke gjeldende.

Fylkesmannen tilrår innvilgning av konsesjon for regulering av Stor-Hurundsjøen, jfr. § 8 i vannressursloven. For å sikre overlevelse av stedegent biomangfold i nedstrøms elvestrekning, oppfordrer vi NVE til å sette krav om minstevannføring. For at ikke bekkestrengen mellom Stor- og Litl-Hurundsjøen går tørr i fyllingsfasene høst og vår, oppfordres det til minstevannføring også da. Alternativt, justere høst- og vårfyllinga til perioder med faktisk nedbør/avrenning."

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

I følge Lavvannskart er nedbørfeltet til Stor-Hurunda på ca. 1,5 km² og middelavløpet er beregnet til ca. 45 l/s. Alminnelig lavvannføring er i følge Lavvannskart på ca. 3 l/s. Det er planlagt å stenge dammen når høstnedbøren setter inn for å åpne den igjen ved årsskiftet. Dammen stenges igjen ved snøsmeltingen om våren og senkes til kote 722,4 etter at vårfloppen er over for så å stenges igjen og holdes på dette nivået for resten av sommeren. Det er ikke planlagt slipp av minstevannføring. I perioden da dammen holdes stengt og det ikke er overløp, vil utløpsbekken fra Stor-Hurunda gå tørr. Det er estimert at dette vil ta ca. 2 uker for hver periode. Omtrent 80 meter lenger ned, før bekken krysser under veien, får den tilsig fra en bekk som kommer fra et myrdrag vest for Stor-Hurunda.

Landskap, flora og fauna, friluftsliv og reindrift

Stor-Hurunda ligger på over 700 moh., det vil si rett under tregrensa i området. Det er generelt mye myr i området. Sjøen har vært regulert i en lenger periode, det er uvisst når dammen ble bygget. Etter at det oppsto lekkasjer i dammen, har Stor-Hurunda virket som et fordrøyningsmagasin for Hurunda og det er en tydelig reguleringssone rundt vatnet. Det drives fiske i vatnet, fangsten består i hovedsak av småfallen fisk. På grunn av veien som er bygget og går forbi Stor-Hurunda, er området lett tilgjengelig med bil for allmennheten, og grunneierne har tilrettelagt området med gapahuk, utedo og parkering. Vinterstid er det lite aktivitet i området. Det er observert bjørn i nærområdet og det drives noe jakt på hare, rype og elg. Området ligger i vinterbeiteområde for Trollheimen reinbeitedistrikt.

Veien som går inn til Meslosetrene medfører at en regulering av Stor-Hurunda ikke vil føre til bortfall av inngrepsfri områder. For alle andre interesser mener NVE at tilstanden med regulering av ny dam blir lite endret i forhold til tidligere vannstand i dammen. Den største endringen er tørrlagging av utløpsbekken i perioder da dammen fylles opp. For å bevare biologisk mangfold tilknyttet bekken, bør oppfylling av magasinet ikke føre til tørrlagging av bekken. NVE mener at dette kan gjennomføres ved at oppfyllingen begrenser seg til perioder med tilstrekkelig tilsig til at bekken ikke går tørr.

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om regulering av Stor-Hurunda legger vi til grunn bestemmelsene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5 samt §§ 8-12.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av ev. påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, høringsuttalelse, samt NVEs egen befarings og egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den 12.11.2013. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet for å kunne fatte et vedtak, jamfør naturmangfoldloven § 8.

Søk i Naturbase og Artskart 12.11.2013 viser at det ikke er registrert spesielle naturtyper eller arter i området som blir påvirket av reguleringen. Det er fisk i Stor-Hurunda. Reguleringen av Stor-Hurunda vil ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper, arter eller økosystemet gitt i naturmangfoldloven §§ 4 og 5. NVE har sett dette i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Det er få andre søknader om småkraft og reguleringer inne til behandling i NVE i dette området. Prinsippet om samlet belastning i naturmangfoldloven § 10 er vurdert, og er ikke tillagt vekt. Det foreligger etter NVEs vurdering tilstrekkelig kunnskap om

virksomheter tiltaket kan ha på naturmiljøet. Før-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, vektlegges ikke. Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon, tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av dette, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Samfunnsmessige fordeler

Hurunda kraftverk gir ca. 1 GWh i et gjennomsnittså. Det omsøkte tiltaket vil gi inntekter til søker. Regulering av Stor-Hurunda vil bidra til å opprettholde dagens produksjon i Hurunda kraftverk. Magasinet vil virke som et fordøyningsmagasin, slik det i praksis har gjort siden Hurunda kraftverk ble bygget.

Oppsummering

NVE mener at den omsøkte reguleringen av Stor-Hurunda etter rehabilitering av demningen vil gi omtrent samme forhold for vannføringen i Hurunda og vannstand i Stor-Hurunda som det som har vært siden dammen ble lekk. Unntaket er oppfyllingsperioden vår og høst. NVE mener at dette kan avbøtes ved at dammen fylles opp i perioder med tilstrekkelig tilsig til at bekken nedstrøms dammen ikke blir tørrlagt.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at fordelene av det omsøkte tiltaket er større enn skader og ulemper for allmenne og private interesser slik at kravet i vannressursloven § 25 er oppfylt. NVE gir Hurunda Kraft AS tillatelse etter vannressursloven § 8 til regulering av Stor-Hurunda. Tillatelsen gis på nærmere fastsatte vilkår.

Dette vedtaket gjelder kun tillatelse etter vannressursloven.

Forholdet til annet lovverk

Forholdet til plan- og bygningsloven

"Forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker" gir saker som er underlagt konsesjonsbehandling etter vannressursloven fritak for byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven. Dette forutsetter at tiltaket ikke er i strid med kommuneplanens arealdel eller gjeldende reguleringsplaner. Her er tiltaket byggesøkt i kommunen og det er gitt byggetillatelse og dispensasjon fra gjeldende arealplan. NVE må likevel få tilsendt tekniske planer og plan for miljø for godkjenning og kontroll.

Forholdet til EUs vanndirektiv i sektormyndighetens konsesjonsbehandling

NVE har ved vurderingen av om konsesjon skal gis etter vannressursloven § 8 foretatt en vurdering av kravene i vannforskriften (FOR 2006-12-15 nr. 1446) § 12 vedrørende ny aktivitet eller nye inngrep. NVE har vurdert alle praktisk gjennomførbare tiltak som vil kunne redusere skadene og ulempene ved tiltaket. NVE har satt vilkår i konsesjonen som anses egnet for å avbøte en negativ utvikling i vannforekomsten, herunder krav om minstevannføring og standardvilkår som gir vassdragsmyndighetene, herunder Miljødirektoratet etter vilkårenes post 5, anledning til å gi pålegg om tiltak som senere kan bedre forholdene i det berørte vassdraget. NVE har vurdert samfunnsnyten av inngrepet til å være større enn skadene og ulempene ved tiltaket. Videre har NVE vurdert at hensikten med inngrepet i form av fornybar energiproduksjon ikke med rimelighet kan oppnås med andre midler som miljømessig er vesentlig bedre. Både teknisk gjennomførbarhet og kostnader er vurdert.

Merknader til konsesjonsvilkårene etter vannressursloven

Post 1: Reguleringsgrenser og vannslipp

Følgende data for vannføring er hentet fra Lavvannskart og lagt til grunn for NVEs konsesjon og fastsettelse av minstevannføring:

Middelvannføring	l/s	45
Alminnelig lavvannføring	l/s	3

Slik NVE ser det vil det kun være ved oppfylling av magasinet at det ikke vil slippes vann til Hurunda. Dette er estimert til å vare ca. 2 uker, vår og høst. Strekningen som blir berørt strekker seg ned til Lille Hurunda, ca. 200 meter lenger ned i vassdraget. Omtrent halvveis på denne strekningen kommer det inn en bekk fra vest. NVE mener at dersom oppfyllingen av magasinet begrenser seg til perioder med tilstrekkelig nedbør eller snøsmelting til at bekken ikke går tørr på mesteparten av de øverste 80 meterne, er det ikke behov for slipp av minstevannføring fra Stor-Hurunda.

Dersom magasinet er på laveste tillatte vannstand, skal hele tilsiget slippes forbi.

I søknaden står det beskrevet at det ønskes å regulere Stor-Hurunda 2 meter ned. NVE forstår det slik at normalvannstand er slik vannet ville ligge uten en dam i utløpet, det vil si at normalvannstanden er på ca. kote 721 og at det Hurunda Kraft AS ønsker er å beholde oppdemningen av vatnet med 2 meter og regulere innenfor dette.

NVE presiserer at magasinet ikke skal benyttes til start-/stoppkjøring av kraftverket. Dette er primært av hensyn til naturens mangfold og mulig erosjonsfare.

Post 4: Godkjenning av planer, landskapsmessige forhold, tilsyn m.v.

Detaljerte planer skal forelegges NVEs regionkontor i Trondheim og godkjennes av NVE.

NVE presiserer at alle føringer og krav som er nevnt i dette dokumentet gjelder for utarbeiding av planene.

Post 5: Naturforvaltning

Vilkår for naturforvaltning tas med i konsesjonen selv om det i dag synes lite aktuelt å pålegge ytterligere avbøtende tiltak. Eventuelle pålegg i medhold av dette vilkåret må være relatert til skader forårsaket av tiltaket og stå i rimelig forhold til tiltakets størrelse og virkninger.

Post 8: Terskler m.v.

Dette vilkåret gir hjemmel til å pålegge konsesjonær å etablere terskler eller gjennomføre andre biotopjusterende tiltak dersom dette skulle vise seg å være nødvendig.